

In de serie preken bij het boek Deuteronomium stonden we op 28 september stil bij Deuteronomium 14, waarin ogenschijnlijk onsamenhangende geboden over insnijdingen en onreine dieren en tienden bij elkaar komen in een oproep om in Godsnaam te kiezen voor het léven.

We zongen Psalmen voor Nu 67, Gezang 20:1,2,5, Opwekking 557, 671 en 733 en EL 331 en 466.

Een boer in Zeeland wordt weduwnaar. Op de rouwkaart van zijn vrouw prijkt als tekst Deuteronomium 14:1 (StV) – *Gijlieden zijt kinderen des HEEREN, uws Gods; gij zult uzelf niet snijden, noch kaalheid maken tussen uw ogen, over een dode.*

Een zeer opmerkelijke tekst voor op een rouwkaart. De boer wil ermee aangeven: wij rouwen niet zoals de heidenen dat doen. Op deze manier maakt hij zich los van zijn zeer streng gereformeerde opvoeding, die heidense trekken vertoont (want: zonder hoop en troost!) en waarin slechts weinigen zich kind van de Heer mogen noemen.

De oorspronkelijke bewoners van Kanaän hadden de gewoonte om zichzelf in tijden van moeite en rouw toe te takelen, waarschijnlijk om daarmee uit te drukken hoe dicht ze feitelijk bij de dood stonden. Ze hoopten zo het medelijden van hun goden op te wekken. Die gewoonte gaan wij natuurlijk niet overnemen, zegt de Heer. Paulus schrijft later ook dat wij hebben geen verdriet als mensen die geen hoop hebben (1 Thess.4).

Israël is bevrijd uit het doodsgebied van Egypte – nu moet Kanaän niet hun volgende doodsgebied zijn.

Ook niet als het gaat om het eten van vlees. In een warm land zonder koelkasten zijn veel dieren als ongezond en zelfs gevaarlijk te bestempelen. De lijst met onreine dieren lijkt iets willekeurigs te hebben, maar alle genoemde dieren dragen op de één of andere manier de dood bij zich. Zo is een aantal ervan drager van de trichinella, een levens-gevaarlijk wormpje.

Ten slotte komt Mozes in dit hoofdstuk ook nog met de wet van de tienden. In Kanaän was men gewend zich bijna letterlijk dood te offeren. Men was als de dood voor de goden. Israël hoeft dat niet te zijn. Israël hoeft slechts één tiende te offeren aan God, en dan zo dat je datgene wat je Hem aanbiedt, zelf mag opeten! Maak er maar een mooi feest van, zegt de Heer, op mijn kosten.

Zo geeft Deuteronomium 14 drie plaatjes bij het derde gebod: de naam van God niet ijdel gebruiken.

Als je de naam van God met eer wilt dragen, dan ga je niet:

- a. jezelf dood rouwen.
- b. jezelf dood eten.
- c. jezelf dood offeren.

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Is er iets in deze Keek wat jou getroffen heeft?
2. Welke van de bovengenoemde drie punten ligt voor jou het gevoeligst?
3. Wat vind je van de actie van de Zeeuwse boer?
4. In hoeverre breng je je eigen (vlees-)consumptie in verband met je leven in Gods naam?
5. Moeten wij tienden doneren?
6. Ervaar jij het christelijke leven als een 'feest-op-Gods-kosten'?
7. Omschrijf eens op welke manier jij in Godsnaam het léven probeert uit te stralen.
8. Voor wie meer wil.

Verdiep je eens in de lijst met dieren.

 - a. Zijn hazen herkauwers?
 - b. Zijn vleermuizen vogels?
 - c. Hoe sta je tegenover varkensvlees?
 - d. Waarom mag een geitenbokje niet in de melk van zijn moeder gekookt worden?